

BADAL

DEFNE EROL - İREM NUR HACIOĞLU - MELİKE DOĞAN-
MUHAMMET B.ASLAN-SALİH GÜNDÜZ-HAYRUNNİSA
ÖZTÜRK-ŞEVVAL KAPLAN-SUĞRA UYAR-NURSİMA
ÇALIŞKAN-BÜŞRA ALAN-FATMA SÜEDA TEZCE-
FATİH TEZCE-FARUK MURTEZAOĞLU

BADAL

BAŞYAZI

Kapak fotoğrafımız sokaktan... Yağmurda ıslanmış; rüzgarda unutulmuş; insanda hatıra olamamış bir yaprak...

Bu yaprağın üzerinde güneş, kaç defa turladı kim bilir... Bu yaprağın üzerinden ay, kaç defa doğdu kim bilir... Bu yaprağın üzerinde yıldızlar kaç kez yanıp söndü kim bilir... Sahi, kim bilir?

Hem ağaçtan düşeceksin, hem yeşil rengin sararacak; sonra derin kararacak, üstüne bir de yağmurda ıslanacaksın... Yaprak olmanın sorumluluğu mu bu?

Bu Alem'de hiçbir şey boşuna yaratılmamışken ve de bir yaprağın bile sorumluluğu varken, ey insanoğlu sana ne oluyor?

Yerdeki kurumuş bu yaprağı alıp temizleyip ceketine mendil diye koyan bu şairleri kim üzebilir ki!...

İlkbahar/Nisan sayımızda görüşmek üzere selam ve dua ile...

Editör

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

face / İnst/ X: Badal Edebiyat Dergisi

Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

Lise öğrencilerinin eserlerine öncelik verilir.

Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

Yönetim yeri: Bafra/SAMSUN

DEFNE EROL

AYRI ZAMANLAR

Ta derinlerden bir ses bir nefes
Sen içinde mahpus kalbim kafes
Ruhum seninle canlandı ve öldü
Bir seninle nefes aldı sonra güldü

Bir tek çarem sendin çıkmazımsın
Bense seninim, sense onun
Hep böyle olmamış mıdır?
Ayrı bedenlerde
-yok oluyoruz-

FARUK MURTEZAOĞLU

EYLÜL

Eylül!

*Sen misin şefkat bulutların doğduğu o canan gün?
Varır mı nihayete, doğduğum topraklardan şu sürgün?
Dokunur yeryüzü halısı lütfkâr gri sicimlerle,
Kavuşmalar kırbaçlanır da, ayrılıklar yapar düğün.
Söyle bana, bir aylık beşinci mevsim!
Fakirdir de kalemler, olmaz kâfi etmeye tasvir,
Hakk'ın kerim sanatı hangi fani tuvalde çizilir?
Isıtır da yürekleri, üşüten rüzgârların ılık tadı,
Gider mi kış güneşindeki beyhude kibir?*

Ve başlar...

*Erir sermayesi harlı günlerin, muma emsal azar azar.
Müjdeler çehresi takvimlerin, elçisini son baharın.
Bekler mi dersin rüzgârı yaprak, damlaya aç toprak kadar?
Kimine vuslattır Eylül; kimininse mevsimidir hicranın.
Sözleşir rahmet bulutları, yıkanır beşeriyetin kiri.
Kıskanılan tek kokudur o, hasret kusan topraktaki.
Versem de rüşvet zamana, düşer mi yakamdan iki eli?
Kimine aşikâr tövbedir Eylül; kimininse saklı tesellisi.
Seyreyle âlemleri! Değişir için için, her bir biçim.
Tadarsın cimriliğini yeşilin. Hadi bul cömertliğini güneşin!
Zerk eder yüreğine taze hisler. Sanma kanatlanmaz o güvercin.
Kimine dosttur Eylül kadim; kimineyse O'dur yârine isim.
Oldum Eylüllelerin dilencisi, beklerken baharları.
Bir gelgittir deryamda; toplarım sahile vuranları.
Bir yanımlı solur bayramları, bir yanımlı çağlar isyanları.
Kimine kavak yelidir Eylül; kiminin yulgın rüzgârları.
Yine geçmiş on bir ay; akmış takvimler ben durmuşum.
Rüzgârlardan bihaber, yapraklarla savrulmuşum.
Misaliyim Eylüllelerin; ne yazlara yaranırım ne kışlara,
Mazîlerde güller derip, âtîlerde soldurmuşum.
Fer bulur mu kuru yaprak, gözyaşı yağmuruyla?
Kederi kader sanıp, peşinden koşturmuşum.*

FATMA SÜEDA TEZCE

SESSİZ ŞİİR

*Gözümde yaşlar, başımda sızı
Ağırlaşır omzumda kalbin yası
Kelimeler bıçak oldu, sırtımda kesikler
Kime inansın gönül, kimseyi göremez gözler*

*Kırıldım ama eğilmedim rüzgâra
Her ihanette bir adım attım yarına
Yaşanmışlıklar öğretti, insan insana
Bazı kardeşlikler biter, düşer karanlığa*

*Gözyaşım kurumuş, bakışlarım donuk
Bu acıdan geriye kaldı kuru bir soluk
Olgunluk dediler, oysa kabullenmekmiş
Kırık kalbi taşırken sessizce gömülmekmiş*

İREMNR HACIOĞLU

ETEN VE KEMİKTEN

Mesafe yalnızlığı anlamayanlar için var
Sonsuzdu zaman eskimedi yıllar
Her dűőűte yeniden kalktık
Sokaklarımızda birbirimizin rűzgârı var

Hiç dokunmadan sevmenin hűznű
Dűnyayı aĐlatan bir gűzellik sende
Kalbin yıldızlarını kıskandırır gece
Seni etten kemikten sananlara inat

FATİH TEZCE

KASIMDA SÖYLENEN

*bir göz ağrısı var sokakta/
ellerimi eksem, g lgen yine orada
duymayacağını bile bile
bağırdığım o kutsal ismin/
şimdi kasımda...*

*kaç kez aldım mevsimleri dünyadan
kaç kez temizlendi renkler böylelikle
sen ben ve bir de o kamçılı hevesle
ırmaklar ıslandı sonra gözlerimde
ve c mlelerimin derinlerinde...*

*gözlerin kaldı yani benimle ve gözde
g lgemin ta orta yerinde...*

MELİKE DOĞAN

ÇOCUK

*ehren ne kadar glerse o kadar dargınsın hayata
Gizlemeye alıőıyor yüzün hüznünü daima
En yeşil ormanlar yetmiyor nefes almana
MutluluĐunu ister yüreĐim bir garip sokakta*

*Anlamıyorlar anlamazlar da gönlünün burukluĐunu
Kopartılan bir gl iĐneden bir yaprak olduĐunu
Tebessmne aldanıp seni mutlu sanırlar
Gcenik duruőundan seni vururlar*

MUHAMMET BARAN ASLAN

NEME GEREK

*Bir muamma ruhumu lâyenkati yakarken;
Bir kuru yaprağım ben
Yaşamak neme gerek?*

*Kapalı kapılardan bilinmez âlemlere
Açılan bu yollarda
Yürümek neme gerek!*

*Alnından öpülmemiş ve de öpülmeyecek
Bir ademzadeyim ki;
Teselli neme gerek!*

SALİH GÜNDÜZ

OLAMAM

Beni elsiz bırakma..
Dağılır, muhtaç olurum..
Sanki yaşamsın bana..
Dilim damağım kurur,
Ziyân olurum..

Beni cansız bırakma..
Bağışlarım bedenimi..
Bir başkasına hayat olurum..
Damarlarım çekilir..
Zihnimde ne varsa silinir..

Beni aşksız bırakma..
Kalbim heyecansız olur amma,
Sesini duymadan yaşarsam,
Yokluğuna esir olurum..
Silinir hatıraların,
Resimlerin yanar..
Viran olurum..

Beni ıssız bırakma..
Kararan gecelerin bekçisi olurum..
Seni gelecek diye beklerim amma,
Gelmeyince deliye vurur,
Aklımdan fikrimden olurum..
Aklımdan fikrimden olurum..

HAYRUNNİSA ÖZTÜRK

SEN BAŞKASIN İSTANBUL

*Galata'dan izlenir en güzel manzara
Balık ekmek de ne güzel yenir Boğaz'da
Gökyüzü pek güzel bir de güneş batınca
Bindörtüyüzeşliüç'te başladı tarih burada*

*Kalabalık şehir der buralardan gidersin
İki gün dayanamaz hemen özlersin
Hiçbir yere benzemez İstanbul bilirsin
Başka şehirde duramaz hemen dönersin*

*İstanbul uzaklaşma benden ne olur
Senin gibi sen bir daha nasıl bulunur
Benim adım fanidir hemen unutulur
Herkes unutulur sen unutma İstanbul*

ŞEVVAL KAPLAN

SEN Kİ

Sen ki

Mah'ı mihr'e çevirip

Karanlığı benden aldın

Kamer'e hasret kaldım

Sen ki

Hayatları hayal yapıp

Yaşanacakları benden aldın

Evla olacağı meçhuldü

Sen ki

Yazımı kışa çevirip

Agâh günlerimi benden aldın

Günlerin bu kadar uzayabileceğini nereden bilebilirdim

Sen ki

Geçmişimi geleceğe katıp

Kalanları benden aldın

Gelecek hayallerimi kandırdın

Sen ki

Seni benden alıp

Gökçek düşlerimin asarını sildin

SUĞRA UYAR

YASEMİN

*Benim gecelerim korkusuzdur yasemin
Şimdi elimde yaprakları yanık bir defter
Gözlerin buğulu mu yasemin
Sil yaşları yağmur mu yağdı yüzüne*

*Islak merdivenler kaldırımlar
Yükselir bir tepeden ulu ses
Benim için mi okunur o dua
Niye ellerinde beyaz elbiseler*

*Görmüyor musun sen de karanlığı
Söyle yasemin neden yağıyor yağmur
Vücudumu sardılar sanki bir çarşafa
Ne soğuk kaldı ne de bir sıcak*

*Haykırıyorsun bana yasemin
Görünmüyor muyum senin için
Yasemin akıtıyorsun yaşları beyaz elbiseme
Ne bu kalabalık bir yolcu mu var*

*Kapattılar beni karanlık bir odaya
Söyle yasemin neredeyim ben
Şimdi tüm bedenimle hissediyorum
Islak toprağın kokusunda yasemin*

NURSİMA ÇALIŞKAN

YOKLUĞUN YOLU

*Meçhule giden bir yoldan
Geçerim ıssız karanlık sokaklardan
Bir bilinmezlik sarar içimi
Yanar içim kor gibi kaygıdan
Seni arasam o sokaklarda
Rastlarım bir tek yokluğuna
Yokluğun gezinip duruverir bu yakalarda
Hoş, ne zaman rastladım ki varlığına
Diyar diyar seni arasam
Sabah, öğle, akşam
Geçsem de meçhule giden yollardan
Yine de seni bulamam
Birçok yer dolaşırım
Bir sürü insan tanırım
Yine de ben hep seni ararım
Kendimi o bilinmezliğe salarım
Lâf-ı güzaf yapmayı sevmem
Lâkin sensiz bu şehir ve bu yollar
Bana mahzen olur bazı akşamlar
Hâlim yorgun, ruhum sen
Gözlerimi aralarsam...*

*Sıyrılırım hayal dünyamdan
Yine de seni aramayı bırakmam
Yokluğuna sarılırım ayrılmam
Meçhule giden bu yoldan
Geçerim ıssız ve karanlık yollardan
Bir bilinmezlik sarar içimi
Yanar içim kor gibi kaygıdan
Yanar için kor gibi kaygıdan...*

BÜŞRA ALAN

SONBAHAR

*Yanlıő adımlarla doldu yollar
Öyle bir piőmanlık ki kalbimi sarar
Her söz her susuő içimde akar
Sessiz sedasız bir sonbahar*

*Gözlerimde kırık bir ışık var
Affedilme umudu uzak bir diyar
Yaptığım hatayı anladım tekrar
Piőmanlıkla doldu bu sonbahar*

